

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 4. Prodest-ne plurimùm Pœnitentibus adire Confessores, qui illis
injungant Pœnitentias gravitati peccatorum convenientes?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

84 TRACTATUS VI.

cessariam esse, ut eorum veniam consequamur, quoniam contritio hoc desiderium includit, ut supra ostendimus.

Certum est quoque actualem Pœnitentiam, quæ aliquam proportionem habeat cum enormitate peccatorum commissorum, necessariam esse ad eorum consequendam veniam, tum quoad culpam, tum quoad pœnam iis debitam.

Quocirca idem Concilium Tridentinum sic habet: *Contritio, Confessio, & Satisfactio, quatenus in Pœnitente ad integritatem Sacramenti, ad plenamque & perfectam peccatorum remissionem, ex Dei institutione requiruntur, hæc ratione Pœnitentiæ partes dicuntur.*

Idemque Concilium Tridentinum, sess. 14. cap. 2. ait: *Ad quam tamen novitatem, & integritatem per Sacramentum Pœnitentiæ sine magnis nostris fletibus, & laboribus, divinâ id exigente justitiâ, pervenire nequaquam possumus, ut merito Pœnitentiæ laboriosus quidam Baptismus à sanctis Patribus dictus fuerit.*

Nihilominus actualis satisfactio, absolute loquendo non est necessaria ad valorem Sacramenti. Ut enim habet idem Concilium Tridentinum: *Dicendum est Christiani hominis Pœnitentiæ post lapsum continere satisfactionem per jejunia, elemosynas, orationes, & alia pia spiritualis vitæ exercitia; non quidem pro pœna æterna, quæ vel Sacramento, vel Sacramenti voto unâ cum culpa remittitur; sed pro pœna temporali.*

Quest. 4. Prodest-ne plurimum Pœnitentibus, adire Confessores, qui illis injungant Pœnitentiâs gravitati peccatorum convenientes?

De Sacram. Pœnit. Cap. VII. 85

Resp. Omne studium, omnemque operam
adhibere deberent Pœnitentes, ut hujusmodi
Confessores invenirent; cum enim Confessarii
medici agant partes, ii quaerendi sunt, qui
eorum morbis congruis remediis mederi effi-
caciter possint. Maximè, quia, ut asserit Con-
cilium Tridentinum: *Procul dubio enim mag-* cc Sess. 14.
nopere à peccato revocant & quasi frano quo- cc cap. 8.
dam coërcent hæ satisfactoria pœna, cautiores- cc
que & vigilantiores in futurum Pœnitentes cc
efficiunt; medentur quoque peccatorum reli- cc
quiis, & vitiosos habitus, male vivendo cc
comparatos, contrariis virtutum actionibus cc
tollunt. Accedit ad hæc quòd dum satisfaciendo cc
patimur pro peccatis, Christo Jesu qui pro cc
peccatis nostris satisfecit, ex quo omnis nostra cc
sufficiencia est conformes efficimur, certissi- cc
mam quoque inde arrham habentes, quòd si cc
compatimur, & glorificabimur. cc

Quin etiam magnus sanctus Ambrosius ex-
cellenter observat, nimiam erga peccatores
indulgentiam, eos pejores efficere, & in ma-
jores ignominia passiones procliviores. Merito, cc S. Ambr. in
inquit, *quia vulnus grande & vetus est diu* cc Psal. 118.
serpens, perfectioris medicinae remedia depos- cc
cit, obsecrat ut Domini legitimam miseratione cc
curetur: Citò enim refricatur vulnus, quod cc
sanatum medicinae lege non fuerit; imò etiam cc
seriorem curatio sentit profectum; ideoque si cc
virus in interiora proserpit, medicamenta fo- cc
ris apposita non sentit. Exigit ergo medicinae cc
ratio ut aut sectione aut adustione curetur, cc
nisi enim putrefacta recidantur aut humor cc
inutilis decoquatur, frustra medicinae manus cc
adhibentur ad vulnèra: ideoque bonus Medi- cc
cus hujusmodi ærum legitimè dicit esse cu- cc
randum, ut possit medicina proficere. Lege cc
ergo miseretur qui cum justitia sapientiaque cc

„ miseretur , ut ea dimittat quæ scit jure posse
 „ dimitti : ne cum alterius miseretur , seipsum
 „ legi faciat obnoxium. Consideremus etiam,
 „ ne & ipsum deteriore faciamus cujus mise-
 „ remur injustè ; plerumque enim non coecere
 „ delinquentes majoris austeritatis est , quàm si
 „ ulciscaris. Traduntur enim in passiones igno-
 „ minia , qui cum aliquid inhonestum commi-
 „ seriat , nullum culpæ pretium ferunt.

Sed & sanctus Carolus , dignus Ambrosii
 successor , post Concilium Tridentinum agno-
 vit , nimiam Confessariorum indulgentiam,
 Deo & Ecclesiæ spiritui planè contrariam,
 multorum Christianorum damnationis causam
 extitisse , quoniam Ecclesia sanctorum Patrum
 vestigiis inhaerens , Pœnitentiam semper la-
 boriosum Baptismum vocavit.

S. Carol. in
 orat. habi-
 ta in Conc.
 Provinc. 6.

Longè absint à nobis , inquit S. Carolus,
 „ voces istorum qui consuunt pulvillos sub omni
 „ cubito manus , & faciunt cervicalia sub capite
 „ universæ ætatis ad capiendas animas. Ne isti
 „ his adulationum vocibus , vocumque blandi-
 „ tiis , cum nos fallere student , tum istis etiam
 „ illecebris populos nostros decipiunt : dicunt
 „ enim bonum malum , & malum bonum.

O popule meus ! quis poterit omnia mala
 „ qua te undique premunt , enumerando percen-
 „ sere ? Audent tamen isti à salutis via te adu-
 „ lationibus longius abducere : Popule meus !
 „ qui te in tanta malorum colluvie beatum di-
 „ cunt , ipsi te decipiunt & viam gressuum tuo-
 „ rum dissipant.

Quæst. 5. Cum teneantur Confessores cu-
 „ rare salutem suorum Pœnitentium , tenentur-
 „ ne indispensabiliter , ipsis convenientes satis-
 „ factiones injungere ?

Concil. Tri-
 dent. sess.
 14. cap. 8.

Resp. Concilium Tridentinum id infert ex
 „ his quæ diximus , his verbis : *Debent ergo Sa-*